ChristenUnie
Westerkwartier

Er is een bekend verhaal over Martinus van Tours, die wij ook kennen als Sint-Maarten. Het feest dat veel jonge kinderen in onze gemeente vandaag vieren. Vanavond gaan kinderen met hun lampions langs de deuren. Ze zingen een liedje en krijgen iets lekkers. Daar zit een mooie gedachte achter. Zo'n feest kan alleen bestaan als mensen hun deur opendoen en bereid zijn iets te delen. Het is een feest van en voor de samenleving. Een mooi voorbeeld van hoe we samen iets voor elkaar kunnen betekenen.

Maar waar komt dat gebruik eigenlijk vandaan?

Martinus was een Romeinse soldaat. Op een koude winterdag kwam hij bij de stadspoort van Amiens een arme man tegen. De man had nauwelijks kleding en leed onder de kou. Martinus had medelijden met hem. Hij pakte zijn zwaard en sneed zijn mantel in tweeën. De helft gaf hij aan de arme man. Hij had niet veel te geven, maar hij deelde wat hij kon missen. Martinus die zijn mantel deelt. Het is een verhaal over vrijgevigheid, omzien naar elkaar en verantwoordelijkheid nemen voor mensen die het moeilijk hebben.

Maar het verhaal gaat over meer dan liefdadigheid. Het stelt ons ook een vraag: hoe kijken wij naar de mensen om ons heen? En wat zijn wij bereid voor elkaar te betekenen?

**Een gemeente waar iedereen mee kan doen**

In Westerkwartier willen we dat iedereen mee kan doen. Toch lukt dat niet voor iedereen. Er zijn gezinnen die moeite hebben om rond te komen. Jongeren die schulden hebben. Ouderen die zich eenzaam voelen. Achter al deze situaties zitten mensen met hun eigen verhaal.

Het verhaal van Martinus herinnert ons eraan dat we deze mensen niet mogen vergeten. Armoede bestrijden vraagt meer dan regels en regelingen. We moeten ook kijken of mensen de hulp daadwerkelijk weten te vinden. Dat vraagt om een gemeente die naast haar inwoners staat. Een gemeente die schulden vroeg herkent en gezinnen en jongeren ondersteunt voordat problemen groter worden. Niet iedereen kan alles zelf oplossen. Soms is het nodig dat een ander een stukje van zijn mantel deelt.

Juist in een tijd waarin onze gemeentelijke financiën onder druk staan, moeten we ervoor waken dat de meest kwetsbare inwoners de hardste klappen krijgen. Achter elk getal staat een kind, een mens, een heel gezin. Een gemeente met een warm hart. Dat is wat ChristenUnie Westerkwartier betreft de mooiste mantel die we samen kunnen dragen.

**De kracht van onze samenleving**

Voorzitter, Westerkwartier kent een sterke gemeenschapszin. Er wordt naar elkaar omgekeken. Daar zijn wij als ChristenUnie Westerkwartier trots op. Door naar elkaar om te kijken, maken we samen het verschil. Juist dankzij ons sterke verenigingsleven hoeft de gemeente niet alles zelf te organiseren. Vaak is het voldoende om goede initiatieven te faciliteren en de regeldruk laag te houden.

Wekelijks horen wij van inwoners hoe belangrijk goede ontmoetingsplekken en sportvoorzieningen zijn. Daar waar de vruchten worden geplukt van de OZB-verhoging voor sport en cultuur, horen we ook welgemeende complimenten. De vindingrijkheid waarmee deze middelen zijn ingezet, heeft verenigingen en accommodaties weer perspectief gegeven. Tegelijkertijd zien we dat veel accommodaties toe zijn aan verbetering of vernieuwing. Voor ons springen vooral de sportvoorzieningen hier in Zuidhorn in het oog.

Wij kijken dan ook uit naar de uitkomsten van de investeringsagenda voor sport- en cultuuraccommodaties. Volgens het coalitieakkoord moet deze nog dit jaar naar de raad komen. Wij zijn benieuwd welke keuzes hierin worden gemaakt en welk perspectief dit biedt voor onze verenigingen en inwoners.

**Wat geven we door aan volgende generaties?**

Het verhaal van Martinus gaat ook over delen. Die gedachte past bij onze verantwoordelijkheid voor de aarde. We hebben de wereld niet alleen voor onszelf gekregen. We hebben ook de taak om haar goed door te geven aan volgende generaties.

Soms gaat dat doorgeven ook gewoon over gebouwen. We zijn blij dat de leerlingen van het Lauwers College inmiddels les hebben in een nieuw schoolgebouw. Ook in Leek wordt reikhalzend uitgekeken naar een nieuw schoolgebouw. Daarom hebben we een paar vragen aan het college. Liggen we op koers om te realiseren wat we in de begroting hebben opgenomen? En wordt er in 2027 daadwerkelijk gestart met de realisatie van de Campus?

Naast de Campus staat Westerkwartier aan de vooravond van een groot aantal grote investeringen. Hoe gaat het college de raad bijpraten en meenemen rondom deze projecten?

Of je nu naar school gaat in Leek, Grijpskerk of Oldekerk, het is belangrijk dat je veilig op school kunt komen. De antwoorden die we hebben gekregen op onze vragen over de Mensumaweg stellen ons nog niet gerust. Wij vragen het college daarom om snel werk te maken van een veilige fietsroute tussen Leek en Tolbert enerzijds en Niekerk en Oldekerk anderzijds.

Verkeer en mobiliteit zijn sowieso onderwerpen die vaak terugkomen in onze gesprekken met inwoners. Daarom vragen wij de portefeuillehouder om binnenkort een bijpraatsessie over dit belangrijke onderwerp te organiseren.

**Een stevig fundament voor de toekomst**

Voorzitter, Martinus gaf niet zijn hele mantel weg. Hij gaf de helft die hij zelf kon geven. Daarin zit een belangrijke les voor ons en onze gemeente. We kunnen niet ieder probleem oplossen. Ook de gemeente heeft te maken met beperkte middelen en moeilijke keuzes. Voor ons is het weggeven van snoepjes echt voorbij.

Maar we kunnen wel steeds opnieuw de vraag stellen: wat kunnen we doen voor de mensen die onze aandacht het hardst nodig hebben? Laten we bij iedere discussie blijven beseffen waarvoor we hier zitten. Niet voor de cijfers op zichzelf, maar voor de mensen achter die cijfers.

En dan is er nog een andere mooie verbinding met Sint-Maarten. In Groningen staat de Martinitoren, bij velen bekend als d'Olle Grieze. De naam van deze toren verwijst naar Martinus van Tours, aan wie de Martinikerk is gewijd. De toren staat al eeuwenlang als baken in de stad. Hij heeft stormen, brand en zelfs instortingsgevaar doorstaan. Maar dat is niet vanzelf gegaan. Onderhoud, herstel en een stevig fundament waren steeds nodig.

Dat beeld past ook bij de financiële situatie van Westerkwartier.

De begroting voor 2027 is sluitend, maar daarvoor wordt 2,7 miljoen euro uit de algemene reserve gehaald. Vanaf 2028 verwachten we structurele tekorten. Dat vraagt van ons als raad, college en

medewerkers dat we de komende jaren net zo stevig staan als d'Olle Grieze. We zullen samen moeten blijven onderhouden, herstellen en werken aan een stevig financieel fundament. Een toren kan alleen blijven staan als het fundament goed is. En een gemeente kan alleen toekomstbestendig zijn als we niet alleen naar vandaag kijken, maar ook verantwoordelijkheid nemen voor morgen.

**Omzien naar elkaar**

Voorzitter, het verhaal van Sint-Maarten is al eeuwen oud, maar de boodschap is nog altijd actueel.

Martinus zag iemand die hulp nodig had en kwam in beweging. Hij vroeg niet eerst wat het hem zou opleveren. Hij deelde wat hij had.

De Bijbel zegt het in Hebreeën 13:16 als volgt:
*"En houd de liefdadigheid en de onderlinge solidariteit in ere, want dat zijn offers waarin God behagen schept."*

Misschien is dat wel de belangrijkste les die Martinus ons meegeeft. Een samenleving wordt niet alleen sterker door wat we bouwen of bezitten, maar vooral door wat we voor elkaar overhebben. Laten we daarom samen werken aan een Westerkwartier waar we niet wegkijken, maar omzien naar elkaar. Waar we delen waar dat nodig is en waar iedereen ertoe doet.

Een kloppende begroting is mooi, maar een warme gemeente is mooier.